

виконання державою її функцій. Тому, на нашу думку, податки – це обов’язкові платежі, які встановлюються державою, сплачуються юридичними та фізичними особами в процесі перерозподілу частини вартості валового внутрішнього продукту та акумулюються в централізованих фондах грошових коштів для фінансового забезпечення виконання державою покладених на неї функцій.

Література:

1. Крисоватий А.І. Концептуалізація теоретичних підвалин оподаткування / А.І. Крисоватий // Світ фінансів. – 2005. – №1. – С. 53–57.
2. Смит А. Исследование о природе и причинах богатства народов / Б. Селигмен. – М.: Соцэкгиз, 1962. – Кн. 5. – 684 с.
3. Рикардо Д. Начало политической экономии и налогового обложения / Д. Рикардо: пер. с англ. – Соч., Т. 1. – М.: Изд-во «Госполитиздат», 1955.
4. Селигмен Б. Основные течения современной экономической мысли. – М.: Изд-во «Прогресс», 1968. – 425 с.
5. Благун І.Г. Генезис теорій податкових фінансів у парадигмі фіскально-бюджетної безпеки держави / І.Г. Благун [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журн.: http://www.nbuv.gov.ua/Portal/chem_biol/nvnlts/19_4/265_Blagun_19_4.pdf.
6. Макконелл К. Экономикс: принципы, проблемы и политика: [пер. з англ.] / К. Макконелл, С. Брю. – К.: Хагар-Демос, 1993. – 193 с.
7. Воронова Л.К. Фінансове право України: підруч. / Л.К. Воронова. – К.: Прецедент; Моя книга, 2006. – 448 с.
8. Кізіма Т.О. Державні фінанси в умовах демократії: навч. посіб. / Т.О. Кізіма, А.Я. Кізіма, С.В. Савчук. – Тернопіль: ТНЕУ, 2006. – 134 с.
9. Романенко О.Р. Фінанси: підруч. / О.Р. Романенко. – К.: Центр навчальної літератури, 2003. – 367 с.
10. Опарін В.М. Фінанси (загальна теорія): навч. посіб. / В.М. Опарін. – К.: КНЕУ, 2001. – 204 с.
11. Федосов В.М. Современный капитализм и налоги / В.М. Федосов. – К.: Вища школа, 1987. – 185 с.
12. Бюджетна система: підруч. / С.І. Юрій, В.Г. Дем’янишин, О.П. Кириленко [та ін.]; за ред. С.І. Юрія, В.Г. Дем’янишина, О.П. Кириленко. – Тернопіль: ТНЕУ, 2013. – 624 с.

Бавер Надія Олександрівна

Студентка групи ФУДзм-21

Науковий керівник – к.е.н., доцент Булавинець В.М.

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПЛАНУВАННЯ ВИДАТКІВ НА СОЦІАЛЬНУ СФЕРУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

На даному етапі розвитку економіки в Україні потребує удосконалення система управління державними фінансами для забезпечення обґрунтованості процесу розробки та реалізації фінансово-бюджетної політики держави. З

метою підвищення ефективності використання бюджетних коштів та якості надання державних послуг з 2004 р. в Україні почалось упровадження програмно-цільового методу планування у бюджетний процес. Наразі відбувається подальше удосконалення формування та виконання бюджету на основі програмно-цільового методу. При цьому важливим аспектом є застосування зазначеної методики насамперед як складової системи перспективного бюджетного планування [2].

Питання застосування програмно-цільового методу планування переважно досліджувалися у працях зарубіжних вчених і тому актуальним є вивчення науково-практичних засад подальшого використання зазначеного методу в бюджетному процесі України не лише з огляду на міжнародний досвід, а й на особливості розвитку бюджетних відносин в Україні.

У західних країнах програмно-цільовий метод використовується як ефективний інструмент розподілу бюджетних ресурсів для задоволення державних потреб. Цей метод дає змогу встановлювати чіткі пріоритети в рамках наявних бюджетних ресурсів та звітувати перед платниками податків про ефективність надання державних послуг.

Вперше програмно-цільовий метод був застосований у США в середині 1960 років. На сьогодні він успішно використовується більшістю країн ЄС, певних успіхів досягли Казахстан та Росія. Україна постає перед необхідністю вдосконалювати свою законодавчу базу, поширювати практику використання програмно-цільового методу планування бюджетів всіх рівнів [1].

Поступово ця практика набула поширення і в інших країнах. Нині, більшість країн Європейського союзу, Австралія, Нова Зеландія та Канада активно використовують цей метод при плануванні бюджету. На сьогодні більшість країн Європейського союзу надає допомогу іншим країнам саме у формі програм, після здійснення яких передбачаються досягнення конкретних результатів.

Ефективною формою реалізації стратегій суспільного розвитку на державному, регіональному та місцевому рівнях є державні цільові та бюджетні програми. З моменту запровадження програмної класифікації видатків процес розроблення, затвердження та виконання програм мав тенденцію недостатнього моніторингу та безсистемного розвитку. Рішення щодо їх виконання приймалися різними органами державної влади. З кожним роком кількість прийнятих програм збільшується, а можливість фінансування їх ускладнюється. Як наслідок, відбувається значне недофінансування програм, зрив графіків їх виконання. Це призводить до низької результативності та неефективності бюджетних вкладень й недосягнення очікуваних соціальних результатів.

Для ефективного застосування елементів бюджетування видатків сфери соціально-культурних послуг необхідно:

- вдосконалити методику програмно-цільового бюджетування;
- змінити підходи до формування й виконання бюджетних програм;
- підвищити контроль за використанням бюджетних коштів на соціально-культурні цілі.

Досить важливою є проблема розроблення єдиної стратегії соціально-культурного розвитку держави з чітким формулюванням суспільних пріоритетів, цільових установок та завдань. Відповідно до цієї проблеми необхідно змінити всі інші програми та проекти розвитку, що сприятиме успішній реалізації стратегічного бюджетного планування у вітчизняній практиці.

Таким чином, слід зазначити, що нині в Україні певною мірою розроблено та запроваджено у процес бюджетного планування основні принципи програмно-цільового методу. Однак з метою істотного підвищення рівня державного регулювання у сфері видатків бюджету необхідне удосконалення насамперед науково-теоретичних положень та методологічних основ зазначеного методу з урахуванням як зарубіжного, так і вітчизняного досвіду. Наукове обґрунтування удосконалення методології функціонування програмно-цільового методу планування видаткової частини бюджету, безперечно, підвищить якість і збалансованість системи фінансово-бюджетного регулювання соціально-економічного розвитку держави [3].

Література:

1. Бондаренко Ю.М. Державне управління соціальним захистом населення в умовах європейської інтеграції України: автореф. дис. на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління: 25.00.02 / Класичний приватний університет. – Запоріжжя, 2008. – 23 с.
2. Стойко О.Я. Фінанси: навч. посіб. / О.Я. Стойко, Д.І. Дема; за ред. О.Я. Стойка. – К.: Алерта, 2014 – 432 с.
3. Чугунов І. Теоретико-методологічні засади удосконалення програмно-цільового методу планування видатків бюджету / І. Чугунов // Фінанси України. – 2004. – №9. – С. 37–44.

Базюк Андрій Любомирович

Студент групи ФУПОМ-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Шашкевич О.Л.

ПРОБЛЕМАТИКА ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО АУДИТУ ВИКОНАННЯ БЮДЖЕТІВ

Починаючи з періоду незалежності України і моменту переходу до ринкової економіки виникає необхідність вдосконалення і змін системи контролю. Це зумовлене пошуком нових джерел наповнення бюджету, вдосконалення механізму їх розподілу та використання. Зі зміною законодавства виникає численна кількість правопорушень і фактів нецільового використання коштів, які в розпорядженні управління бюджетом. Проблема державного фінансового аудиту є актуальною, адже в системі фінансового контролю при використанні бюджетних коштів, фактично, відсутня цілісність і